

Бекас (скорочено)

Остап Вишня

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Присвячую Г. І. Косарьову

Бекас – це птиця, але кожен мисливець знає, що полювати бекаса без собаки, це все одно, що справляти весілля без музики. Отже, коли хочете говорити про бекаса, треба перш за все говорити про собаку.

Бекас – невеличкий болотяний птах, сіренький, з біленьким на пупці пір'ячком, дуже меткий, із дуже довгим дзьобом, довгенькими ногами, зривається з характерним для нього криком і летить зигзагами. Який же смачний смажений бекас! А засмажують його разом з потрухами. Але без собаки його не зловити.

Є такі породи собак: лавераки, гордони, ірландські сетери, пойнтери, континентальні лягаві, грифони, спанієлі, пудель. Яка порода з них найкраща? Та, з якою полюєте ви.

Охотник-початківець, не зв'язаний мисливськими родинними традиціями, придбавши рушницю, шукає собаку. Теща його, прекрасна завжди бабуса, принесе від подруги сетера. Які ж ви раді: перший у вашім житті мисливський собака. Згодом ведете собаку в собачу секцію, на експертизу. І там виявляється, що це кундель! Після цього у вас удома з тещею гостро-короткий діалог.

Та згодом ви купуєте чудесне пойнтереня. Як його назвати? Безперечно – Джек, або Джой, або Стек! Ніколи в житті не прозивайте його Бровком чи Цяцею (коли вона-сука), чи Терном. Привели ви песика додому. Теща ваша, подивившись примруженими очима на вас і на песика, піде до своєї кімнати, нічого не сказавши. Дружина питає, чи скоро в цуценяти буде чумка (отже, чи скоро здохне). На другий день починається дискусія на тему: хто витиратиме? "Я вже сьогодні п'ять разів витирала, а чумки ще нема!" — заявляє дружина. Витираєте, значить, ви... От ви витерли вже пізенько, лягаючи спати, поклали Джека на його місце і лягли. Джекові скучно, він скавучить. Теща заспокоює Джека: "Цить! Цить! Здох би ти йому!"

Так росте у вас ваш улюблений і чистопорідний Джек. Він росте, а ви витираєте. А ще водите Джека гуляти, щоб менше витирати. Водити песика з п'ятого-шостого поверху разів по п'ять-шість на день – дуже приємне спортивно-гімнастичне заняття. Зразу ви беретеся вчити Джека різних потрібних мисливських штук: іти за ногою, приносити поноску, шукати заховану якусь таку річ і т. ін. Веселі часи настають, коли в песика зубки починають прорізатися. Пес гризе черевики дружини. Тижнів на два ви переходите з дружиною на "ви"... А ще за кілька часу від улюблених тещиних нічних

шльопанців залишилися дві недогризені стельки. Але ви все рівно Джека любите.

І так до перших роковин з дня уродин вашого хорошого песика. Потім непогано віддати песика для науки досвідченому єгереві. Та це дорого, і ваша дружина ніколи не придбає собі модельних черевиків. І ви прекрасно знатимете, почім тепер вівсяна крупа і пшоно, і що ваш Джек за один місяць з'їдає мінімум четверик коней.

І от, перше з Джеком самостійне ваше полювання на бекасів. Джек кидається, і з-під нього вискакує... здоровенна жаба. А повернувшись колись із полювання, ви розповідаєте своїм приятелям, як Джек шукав бекасів, а потім прибіг до вас. "Що, — питаю, — нема?" "Нема!" — каже. А бекасів, товариші, треба смажити, не розчиняючи їх, з потрухами, з уздром. Ах, яка це смачна, благородна, ніжна дичина!

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу